

MERI CETINIĆ - KRALJICA KANTAUTORSKE PJESME

Kad bi tragali za najkompletnijom ženskom ličnošću u hrvatskoj pop glazbi, sirenom koja je vlastitom pjesmom obilježila posljednjih pedeset godina naših muzičkih života bez puno razmišljanja zaustavili bi se na jednom imenu – Meri Cetinić! Rođena u Splitu 15. lipnja 1953. fetiva Korčulanka, Blajka zapravo, zarana je pokazivala iznimnu muzikalnost i spremnost da izađe na pozornicu. Praktički istovremeno s osnovnom krenula je i u nižu muzičku Josip Hatze, a ozbiljan glazbenički put započela je već s petnaest davne 1968. kao orguljašica i pjevačica mlade splitske rock grupe Che. Dvije godine poslije sa splitskim legendarnim VIS-om Delfini, u kojem je svirao njezin stariji brat, vrlo cijenjeni glazbenik Ante Cetinić, stjecat će iskustvo vokalistice na dugotrajnoj turneji po tadašnjem SSSR-u. Ključni trenutak dogodit će se 1973. kada s bivšim članom Pro arta naturaliziranim Splićaninom Slobodanom M. Kovačevićem i novim splitskim snagama Marijom Kuzmić, Vjekom Benzonom, Daliborom Jurašinom, na tren i Oliverom Dragojevićem, sanja život s Morem. Ona pjeva, svira klavir i sklada svoje prve radove. Eponimni LP prvijenac na samom izmaku 1974. u osvježenom sastavu s Dragoljubom Milom Vasićem (budućim Jasminom Stavrosom), Tončom Della Zottom i Zvonkom Boldinom donio je gradu pod Marjanom poslije nekoliko sušnih godina ozbiljnu pop grupu. Naslovna pjesma objavljena najprije na singlu široka poput zvučnog sinemaskopa postat će nadahnuta kantilena nove himne ljubavi i mora otkrivajući nam lirsku crtu Merina vokala potvrđenu drugim singlom s njezinom "Ti si moj san". Grupa je 1975. na Splitu s Kovačevićevom „Gdje god da pođeš“ osvojila žiri, a Meri nagradu za najbolju interpretaciju, a tri godine poslije na istom festivalu Novkovićeve i Sabolova uspješnica "Samo simpatija" bila je oproštaj mlade pop-heroine s grupom, iako je rastanaka bilo i prije.

Sljedeće 1979., sada kao Meri Cetinić Runjićevoj i Zuppinoj "Četiri stađuna" ponovno će donijeti nagradu stručnog suda pretvorivši je u hrvatski evergrin. No još jedna oda dalmatinskom životu i komforu pučke dokolice s potpisom Slobodana Kovačevića raspjevana "Konoba" (tekst je napisao Robert Šunjić), koju je Meri interpretirala na Splitu 86 s tada nepoznatim Tedijem Bajićem (uskoro Spalatom) i klapom Lučica, premda nije pobijedila završit će ne samo u festivalskim almanasima, već i kao ona koja živi u pjesmarici hrvatske popularne glazbe uopće. No, bilo je to nakon što je već iza sebe nanizala šest samostalnih albuma skupljajući srebrne, zlatne i platinaste trofeje: "Meri" (1979.), "Ja sam žena" (1980.), "U prolazu" (1981.), "As" (1982.), "Prašina s puta" (1983.), "Meri VI" (1985.), potom "Potraži me" (1988.) i "Zlatni snovi" (1989.). Domovinski rat očekivano je prorijedio diskografiju: domoljubna "Zašto te volim" (1993.) i pet godina poslije važna "Putovanja" sa Songkillersima, Antom Pecotićem i kćeri Ivanom, autorski gotovo posve njezin album pripremio joj je teren za konačno porinovski "Malo mora na mom dlanu", zabilježen na koncertu u splitskom HNK-u. Sa splitsko-zadarskim sastavom Black Coffee, esencijalnim za hrvatsku jazz

scenu, snimit će 2006. album "Tiramola", izdanje tek začinjeno jazzom, a sad već daleke 2009. posljednji studijski "Virno srce", kako će istaknuti, s pjesmama posvećenim Dalmaciji i svojem otoku Korčuli.

Sve više okrenuta životu s kćerkom Ivanom i njezinu talentu zajedno će 2014. prirediti album "Dozvoli mi", tada dostupan samo na internetskim portalima Deezer i Spotify. Aktivna na sceni, s festivalskim nastupima - prije svega na Splitu, Dalmatinskoj šansoni, kao jedna od diva u društvu Gabi Novak, Radojke Šverko i Josipe Lisac ili s Doris Dragović, Zoricom Kondžom i Valentinom Fijačko, živjet će svoju glazbu. Koncertom u Lisinskom koncertu 2019. proslavit će 40 godina solističke karijere kada će joj Hrvatska diskografska udruga uručiti Multi-Platinum Award, nagradu za 40 godina diskografskih uspjeha. Dijagnoza o Ivaninoj zloćudnoj bolesti i neminovan kraj 2021. prekinut će sve snove, nadanja, budućnost...Meri se povukla iz javnosti u osamu svoga otoka. Ipak, nerv umjetnice, glazba i život pozornice, sam život, tražili su svoje. Oliverov "Trag u beskraju" vratio ju je na scenu veloluškog ljeta 2023., a ljeto poslije i Dalmatinska šansona koncertom povratka u Šibeniku.

Festivalske uspješnice i hitovi sa singlova, redom "Mornareva žena", "Četiri stađuna", "Ti i ja", "Lastavica", "Ponekad me nazovi", "Ti si moj", "U prolazu", "Niko neće u mornare", "Živjela ljubav", "Potraži me u predgrađu", "Ne sudite mi noćas", "Jubav si moja zauvik", "Dome moj", "Zemlja dide mog", "Malo mora na mom dlanu", "Putovanja", "Samo tuga ostaje"... popunjavat će 2000-tih brojne kompilacije po obrascu "Najveći uspjesi", "Sve najbolje", "Zlatna kolekcija", "Najljepše ljubavne pjesme", "The Best of Collection", "Original album Collection" do posljednje objavljene 2024: dvostrukog vinilnog LP-ja "25 Greatest Hits".

Surađujući s doista brojnim imenima od Kovačevića i Runjića do Šarca i Lesića, između ostalih, s rimama Zuppe, Fiamenga, Popadića, Jurasu, Zlatanovića, za producerskim pultom, u aranžmanima sa Stipicom Kalogjerom, Došenom, Kazinotijem, te naravno prije svih i otpočeka bratom Antom, stvorit će opus kakav do danas nije nitko od pjevačica s autorskim pečatom. Singl-uspješnice naglašeno dalmatinskog, mediteranskog tonusa dolazile su poglavito iz pera onih, poput Kovačevića i ponad svih Runjića, što su u njoj vidjeli delikatno emocionalnu interpretatoricu, ali snaga njezina vlastita pop-rukopisa bez kojeg ne bi bilo iznimno uspješne zbirke albuma izvirala je iz najranije fascinacije Velikom američkom pjesmaricom, britanskim beatom, pločama američkih singer-songwritera te velikana soula i R&B-a. Glazbeno obrazovana (srednja glazbena i Pedagoška akademija, smjer glazba), s mikrofonom za klavirom smjesta ćemo je doživjeti kao našu Carole King, ubrzo i kao Queen Mary, kraljicu domaće kantautorske pjesme.

Između brojnih festivalskih nagrada, diskografskih trofeja (pored već spomenutih tu je i Jugotonova "Zlatna ptica" za 1 000 000 prodanih nosača zvuka), nagrada

popularnosti (u bivšoj državi proglašena je pjevačicom godine 1981. i 1982., a album "Prašina s puta" proglašen je albumom godine za ženskog izvođača 1983.), ističe se 2002. spomenuti Porin za "Malo mora na mom dlanu" kao "najboljeg albuma zabavne glazbe", Nagrada Status Hrvatske glazbene unije za poseban doprinos hrvatskoj glazbe, 2007. te 2019. Nagrada za životno djelo Dubrovačko-neretvanske županije

Superlativi kojima su je publika, connoisseurs i struka obasipali tijekom više od 50 godina duge karijere uzdižu je konačno i do posebne počasti dobitnice "Porina za život djelo" ove 2025. godine.

SINIŠA ŠKARICA